

1. Փչեց մեղմ զեփյուռ
 Պարտեզում եղեմի,
 Ծառերը մեղմիկ երգ երգեցին,
 Հնչեց թախծաձայն կանչը Տեր Աստծո.
 «Ադամ, ո՞ր ես»:

2. Մի՞թե դու կերար
 Պարտեզի այն պտղից,
 Որից չուտելու պատվերն առար,
 Մի՞թե մերժեցիր խոսքերս բոլոր,
 Ադամ, ո՞ր ես»:

3. Հնչում է այս ձայնը
 Վեց հազարամյակ
 Կորսվող մարդկության ականջներում,
 Հնչում է, կանչում, փնտրում է, սպասում.
 «Ադամ, ո՞ր ես»: